

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 282/2026
17.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић, и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Владимира Кецмановића и др., због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 2. у вези члана 278. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Живковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 495/23 од 30.12.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 354/25 од 30.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 17.03.2026.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Живковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 495/23 од 30.12.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 354/25 од 30.09.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 495/23 од 30.12.2024. године, ставом првим, окривљени Владимир Кецмановић оглашен је кривим да је извршио кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 2. у вези члана 278. став 1. КЗ. Ставом другим пресуде окривљени Владимир Кецмановић и Миљана Кецмановић оглашени кривим да су извршили по једно кривично дело запуштање и злостављање малолетног лица из члана 193. став 1. КЗ, ставом трећим окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело давање лажног исказа из члана 335. став 3. у вези става 1. КЗ. Суд је окривљеном Владимиру Кецмановићу за кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 2. у вези члана 278. став 1. КЗ утврдио казну затвора у трајању од 12 година, а за кривично дело запуштање и злостављање малолетног лица из члана 193. став 1. КЗ казну затвора у трајању од три године, па га је осудио на

јединствену казну затвора у трајању од 14 година и 6 месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у пртвору од 03.05.2023. године, који му је последњи пут продужен решењем Вишег суда у Београду К 495/23 од 30.12.2024. године и који може трајати до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене првостепеном пресудом. Окривљена Миљана Кецмановић осуђена је на казну затвора у трајању од три године, а окривљени АА на казну затвора у трајању од једне године и три месеца. Ставом четвртим окривљена Миљана Кецмановић је, на основу члана 423. став 1. тачка 2. ЗКП ослобођена од оптужбе да је извршила кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ. Истом пресудом окривљеном Владимиру Кецмановићу је изречена мера безбедности одузимања предмета, ближе описаних у изреци пресуде.

Истом пресудом окривљени Владимир Кецмановић, Миљана Кецмановић и АА обавезани су да плате трошкове кривичног поступка чију висину ће суд одредити накнадно посебним решењем, као и да на име паушала плате износ од по 25.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. На основу члана 258. став 4. ЗКП оштећени су упућени да имовинскоправни захтев остваре у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 354/25 од 30.09.2025. године, ставом првим одбијена је као неоснована жалба јавног тужиоца ВЈТ у Београду, па је пресуда Вишег суда у Београду К 495/23 од 30.12.2024. године у ставу IV, којим је окривљена Миљана Кецмановић на основу члана 423. став 1. тачака 2) ЗКП ослобођена од оптужбе да је извршила кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, потврђена. Ставом другим, усвајањем жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Владимира Вучинића и Алексе Томановића, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К 495/23 од 30.12.2024. године, само у делу одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног АА за кривично дело давање лажног исказа из члана 335. ства 3. у вези са ставом 1. КЗ осудио на казну затвора у трајању од једне године, коју ће издржавати у просторијама у којима станује, под условима прописаним одредбом члана 45. став 4. КЗ и да на име судског паушала плати износ од 20.000,00 динара, док је у преосталом делу жалба бранилаца окривљеног АА, одбијена као неоснована и у непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена. Ставом трећим усвајањем жалбе бранилаца окривљених Владимира Кецмановића и Миљане Кецмановић, адвоката Боривоја Боровића и Ирине Боровић, укинута је пресуда Вишег суда у Београду К 495/23 од 30.12.2024. године у ставу I, којим је окривљени Владимир Кецмановић оглашен кривим да је извршио кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 2. у вези члана 278. став 1.КЗ и у ставу II, којим су окривљени окривљени Владимир Кецмановић и Миљана Кецмановић, оглашени кривим да су извршили по једно кривично дело запуштање и злостављање малолетног лица из члана 193. став 1. КЗ, па је предмету у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење. Ставом четири пресуде према окривљеном Владимиру

Кецмановићу продужен је притвор по законском основу из члана 211. став 1. тачка 3) и 4) ЗКП, који може трајати до даље одлуке првостепеног суда.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Живковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, као и повреде начела непристрасности, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане правноснажне пресуде и окривљеног АА ослободи од оптужбе или укине побијане правноснажне пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, као и да одложи извршење кривичне санкције до одлуке поводом захтева.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се не могу заснивати и то снимку видео – надзора стрелјане СК „Партизан“ од 11.04.2023. године, а који доказ никада није изведен на главном претресу, нити је његова репродукција констатована записнички. С тим у вези бранилац истиче да у записнику не постоје подаци о времену снимања, броју камере и позицији камере, те да је немогуће да надзорна камера сними две различите позиције које је суд описао. Окривљени је у предкривичном поступку имао статус сведока, а не окривљеног и у овој фази поступка истом спорни видео снимак није предочен, нити му је омогућено да се о истом изјасни, на који начин су повређена права окривљеног.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани.

Из списка предмета произилази да је судија за претходни поступак Вишег суда у Београду дана 08.05.2023. године, донео наредбу Кпп.Пов.бр.599/23, којом је наредио претрес уређаја за аутоматску обраду података и опреме на којој се чувају електронски подаци, којом приликом је претресан видео снимач (DVR), марке „HIKVISION“ серијског броја Е89358473, власништво ББ, о чему је сачињен записник о претресању МУП РС ДП ПУ за град Београд, УКП Одељење за оперативну форензику број 37/23 од 12.05.2023. године, заједно са екстерним хард диском, а ком претресању су присуствовала два пунолетна грађанина.

Из извештаја МУП РС ДП ПУ за град Београд УКП Одељење за оперативну форензику 03.15.2.7.2 од 08.06.2023. године заједно са четири ЦД-а (пописани број 556/111), произлази да је извршен преглед снимака сигурносних камера из стрељачког клуба „Партизан Practical Shooting“ који се налазе на „DVR“ уређају марке „HIKVISION“ серијског броја E89358473, који је привремено одузет од ББ, власника стрељане.

Одредбом члана 152. став 1. ЗКП прописано је да се претресање стана и других просторија или лица може предузети ако је вероватно да ће се претресањем пронаћи окривљени, трагови кривичног дела или предмети важни за поступак. Ставом 3. истог члана прописано је да се претресање уређаја за аутоматску обраду података и опреме на којој се чувају или се могу чувати електронски записи предузима на основу наредбе суда и, по потреби, уз помоћ стручног лица.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је у конкретном случају наредбом судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.Пов.бр.599/23 од 08.05.2023. године, наређен претрес опреме на којој се чувају електронски подаци, то је очигледно да је претрес извршен у свему у складу са одредбом члана 152. став 3. ЗКП.

Након тога је, према стању у списима, од стране МУП РС ДП ПУ за град Београд, УКП, Одељења за оперативну форензику 03.15.3.12.5 број 649 -2/23 од 04.09.2023. године, извршено вештачење једног носача меморије (hard disk) модела: SEAGATE серијског броја: ZDHABAZA, капацитета 4TB (пописани број 1030/221) и једног ЦД пописаног броја 1038/222, па је извршено екстраховање претходно обрисаних података са уређаја за аутоматску обраду података и то видео снимача (DVR), марке „HIKVISION“, модел iDS -7216HQHI –M2/S, сер.броја E89358473, који је претресан по наредби судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп Пов. бр. 599/23 од 08.05.2023. године, а који се односи на просторије СК „Partizan Practical Shooting“, те је утврђено да за дан 11.04.2023. године постоји 30 (тридесет) неприступачних (обрисаних) видео снимака, као и да је дошло до аутоматског брисања видео снимка од стране видео снимача (DVR) ради ослобађања меморијског простора за наредне снимке, а који снимци се односе на дан 11.04.2023. године.

Дакле, у конкретном случају је судија за претходни поступак Вишег суда у Београду донео наредбе да се изврши претрес уређаја и издвајање садржаја са уређаја са сигурносних камера из стрељачког клуба „Партизан Practical Shooting“, а које су након тога биле предмет вештачења електронских и информатичких уређаја, те је у конкретном случају очигледно у свему поступљено у складу са одредбама члана 153. став 3. ЗКП и 113. став 1. ЗКП.

Поред тога, чланом 239. ЗКП је, између осталог, прописано да записник о главном претресу мора нарочито да садржи који су докази изведени, да ли је извршен увид у записнике и друга писмена, да ли су репродуковани оптички или тонски снимци или други записи, примедбе странака у погледу записника, писмена или снимака, а доказивање исправом се, у складу са одредбом члана 138.

став 1. ЗКП изводи читањем, гледањем, слушањем или увидом у садржај исправе на други начин.

У конкретном случају веће је на главном претресу извело доказе у складу са наведеним одредбама Законика о кривичном поступку, односно суд је формално поступио према принципу извођења доказа у присуству странака, када је између осталог извршио увид у записник о претресању МУП РС ДП ПУ за град Београд, УКП Одељење за оперативну форензику број 37/23 од 12.05.2023. године, увид у извештај МУП РС ДП ПУ за град Београд УКП Одељење за оперативну форензику 03.15.2.7.2 од 08.06.2023. године заједно са четири ЦД-а (пописани број 556/111) и увид у записник о вештачењу МУП РС ДП ПУ за град Београд, УКП, Одељења за оперативну форензику 03.15.3.12.5 број 649 -2/23 од 04.09.2023. године, у оквиру кога су се налазили спорни снимци који се односе на дан 11.04.2023. године из стрељане СК „Партизан“, који су прегледани на главном претресу како је то и констатовано у образложењу пресуде на страни 52. образложења, а потом и на страни 183.

Имајући у виду да је првостепени суд на главном претресу, извео доказе на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда може заснивати, а на којим законитим доказима је заснована пресуда, то Врховни суд налази да није учињена повреда одредбе члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано позива бранилац окривљеног АА, док су наводи браниоца у погледу саамог начина извођења доказа – њиховог прегледања, без утицаја на постојање ове повреде.

У преосталом делу захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног између осталог нумерише повреду одредбе члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП. Даље истиче да је одбрана оспорила тврдњу да се на видео снимку чује глас окривљеног, јер исто није било предмет посебног вештачења нити је спроведен законити поступак препознавања, те истиче контрадикторности утврђене са снимка у погледу чињенице где се окривљени налазио у тренутку када се чује његов глас, на који начин одбрана оспорава доказну снагу овог видео снимка и истиче повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Поред тога, бранилац истиче повреду начела непристрасности суда, односно истиче околности које изазивају сумњу у непристрасност суда, те цитира наводе са страна 181. првостепене пресуде, на који начин бранилац окривљеног истиче повреду одредбе члана 37. став 2. ЗКП.

Међутим, повреде закона из члана 440. ЗКП, члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и члана 37. став 2. ЗКП, сходно одредби члана 485. ЗКП, нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле нису дозвољени разлози, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у напред наведеном делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић